

Oslo 19.april 1936.

Min kjære Haakon, -

det er tusen år siden jeg har hørt noe fra dig. Og det er litt meget. -- Jeg er heldig vis ute av sengen nå, men er ikke rar. Huff, hvor det har tatt på. Man er ikke tyve år lengre. Og så dette at jeg aldri kan koble av, - det blir bare verre og verre. Det forlenger sykdommen, det forlenger nettene, og gjør dagen til en serie av hetetokter - -.

Jeg er mere og mere optatt av Kongressen, vi har fått full sving på det hele nu, syns jeg. Jeg har skrevet det første utkast til "Presidential Address" og tenker å gjøre det ferdig med det aller første. - - Det løper inn en hel del foredragsanmeldelser i denne tiden. Og tyskerne melder sig nu daglig!! Ravdonikas fra Leningrad kommer med foredrag. Bosch i Barcelona er blitt stor mann igjen, jeg hadde hyggelig brev fra ham for noen dager siden, og han kommer også med foredrag. Fra italienerne har vi ikke hørt noe. - Når det lider noe lengre frem må jeg samle op en del spørsmål til drøftelse med dig og Bøe, - hvadenten jeg skal komme til Bergen eller dere til Oslo. Det er vel det naturligste denne gangen at jeg kommer til Bergen.

Du vilde glede mig svært ved å la mig høre litt hvordan du har det -

Hjerteligste hilsener, -

Din hengivne ven

Anton.